

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 54. Causa Spei & Bonifacii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 404.

§. LIV.

Causa Spei, & Bonifacii.

Ep. 78. n. 23. Conjecturæ locus est, S. Augustinum in illa Carthaginensi commoratione dum Concilium ageretur, duas epistolas in causa Bonifacii Presbyteri scripsisse. Hic Presbyter juvenem, cui Spes erat nomen, Monasterii S. Augustini alumnus, infami crimine accusaverat contra Spes in Bonifacium crimen reprobaverat, dicens, ab ipsomet se fuisse ad flagitium sollicitatum. Cum nullæ essent probationes, hæc res diu S. Augustinum sollicitum tenuit, quod non suppetere alterutrum convincendi argumentum quamvis melior de Presbytero suspiceret opinio, & magis ipsi fidem haberet. Itaque mens erat, utrumque Dei iudicio relinquere, donec Spes, qui ipse erat suspectus, sua culpa aliam causam præberet, eum ex Monasterio expellendi. Ipse vero S. Augustinum urgere, ut se ad ordines Clericales promoveret, aut daret litteras, ut in alio loco ordinaretur, quod ut faceret, S. Augustinus ob suspicionem de eo conceptam adduci non potuit.

Tunc autem Spes vehementius instare, ut si sibi aditus ad ordinem Clericorum denegaretur, etiam Bonifacio Presbytero in gradu suo permanere non concederetur.

Con-

Consentiebat Bonifacius ne scandalum da-
retur Fidelibus, si in vulgus spargeretur
causa, in qua innocentem se coram ho-
minibus demonstrare non posset. S. Au-
gustino aliud remedium occurrit; nempe
ut inter ambos conveniret, Nolam ad
S. Felicis Sepulchrum peregrinari. Hoc
pactum litteris commissum. S. Augu-
stinus sibi persuasum habebat, fore, ut
Divina Justitia ad confessionem criminis
reum adigeret. Prodigium simile Me-
diolani viderat; fur aliquis, cum San-
ctorum Sepulchro, animo pejerandi, ac-
cessisset, cœlitus coactus fuerat furtum
fateri. S. Felicis Sepulchrum, magno
miraculorum, quæ ibi fiebant, numero
erat celeberrimum; præterea S. Augu-
stinus sciebat, se ex epistolis S. Paulini
amici sui ibi habitantis, quid actum fuisset,
longe certius, quam aliunde, exper-
turus. Bonifacio, & Spei, secreto, &
nemine conscio illuc eundum erat. Imo
Bonifacius non tulit litteras, ex quibus
probare posset, se esse Presbyterum, ut
ipse, & Adversarius æquali jure haberentur.
S. Augustinus turpissimæ causæ
scientiam, quæ scandalum paritura
erat, suæ Ecclesiæ Fidelibus subtrahere
conabatur.

Nihilominus res hæc in vulgus emanavit,
& fuerunt, qui peterent, ut Bonifacii
nomen ex Presbyterorum Catalo-

go

Sæculum V.
A.C. 404.

Sæculum V. go demeretur. S. Augustinus præ
 A.C. 404. de hoc scandalo ad Felicem, & Hila-

Ep. 77. al. facii ex Indice Presbyterorum tollere
 136. quem nullius criminis convictum haberet, & innocentem esse non dubitavit. Hanc litem coram Divino Tribunali pendere, cujus sententiam antevertere in injuria nemo posset, sicut in Judicio Seculari, si appellatum fuerit, Judex inferior nihil ultra movere auderet.

Ep. 76. Tum ad suos Clericos, & populum dedit epistolam affectu tenerrimo, & Charitate abundantem, ut imbecillos animos contra hoc scandalum firmaret. Con-

n. 4. sentit etiam ipsorum desiderio, ut Nomen facii Nomen ex Tabula deleatur, quæ in Ecclesia prælegi solebat, ne Infidelibus

n. 3. esset offendiculo. In hac epistola dicitur quamvis Deus ubique sit, atque in Spiritu & veritate adorari debeat, nostrum tamen non esse, altitudinem consiliorum

n. 8. ejus scrutari, & quærere, cur in hoc potius

(*) Notandum tamen, in Judicio Seculari, si forum fuit competens, non prius licere appellare a Judice inferiore ad Superiorem, quam Sententia lata fuerit. Maxima certe fuit S. Augustini in S. Felicis Intercessionem fiducia, & insolitum sperabat prodigium,

tius, quam in alio loco miracula pa-
 tret? Sæculum V.
A.C. 404.

Populum suum reprehendit, quod
 Donatistis ob lapsum duorum Diacono-
 rum, qui ab ipsis ad Catholicos transie-
 rant, insultaret. *Nibil aliud, inquit,*
ipsis exprobrems, quam quod Catholici
non sint, ne ipsos imitari videamur, dum
insimulationes plerumque falsas contra Ec-
clesiam spargunt. Deum S. Augustinus
 testatur; sicut nullos meliores viros in-
 venisset, quam qui sub Monasticæ Dis-
 ciplinæ jugo profecissent, ita etiam illis,
 qui in Monasteriis lapsi essent, nullos pe-
 jores.

n. 9.

§. LV.

S. Augustini cum Felice Colloquium.

Sub finem hujus anni S. Augustinus in
 publico colloquio Felicem Manichæ-
 um erroris convicit. Is ex numero eor-
 um, quos Electos, & Doctores voca-
 bant, Hipponem venerat, ut Hæresis suæ
 venenum civibus propinaret. Etsi Litte-
 rarum humanarum rudis, nihilominus
 Fortunato astutior erat, quem S. Augu-
 stinus anno 392. superaverat. Post pri-
 mum congressum, in quo Felix jactavit
 se, quod veritatem Librorum Manetis
 defendere posset, ventum ad Colloquium
 publicum in Ecclesia Hipponensi. Super-
 sunt nobis Acta a Notariis scripta, septi-
 mo

II. Retract.

c. 8.

Poss. vit.

c. 16.

Sup. XIX.

§. 39.

m.